

నవీన్ చిత్రా వారి...

సదా తే కోడుకో

కథ, పాత్ర, గీత రచన: Y. రంగారావు

కథాసంగ్రహం

వెంకయ్య ఒక పేదరైతు. కష్టజీవి. నిజాయితీ కలవాడు. భూమాతను నమ్ముకొని బ్రతికేవాడు. పాపం, భార్య పోయింది ఒక్కగా నొక్క పసికందును పెంచలేక మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకొన్నాడు.

రెండవ భార్య లక్ష్మమ్మ నిజంగా లక్ష్యమైనది అంటే దుకునే కన్నకొడుకుగా భావించింది. తన కడుపున మరో నలుసు కలిగినా సవతి కొడుకుమీద ప్రేమ తగ్గలేదు. ఆమె ఆ ఇంట కాలు పెట్టిన వేళావిశేష మేమోగాని, వెంకయ్య సంసారం సరిసరిదలతో తలతూగింది. పెద్దవాడైన శేషుడు తమ్ముడు శేఖర్ అంటే ఎంతో గారాబం. పరీక్షల్లో తనుతప్పినా తమ్ముడు శేఖర్ ఫస్టున ప్యాసయ్యాడని సంతోషించాడు. 'మీలో ఎవరి తమ్ముడిలా ఫస్టున ప్యాసయ్యాడని' సాటి పిల్లల మీద సవాలు చేశాడు. వెంకయ్య బావ సుబ్బారాయుడి కొడుకు చల్ మోహన్ తనజట్టు పిల్లలందరితోనూ కలిసి ఎగతాళిచేసినా అతడేమీ కించపడలేదు. అసలు శేషు తప్పటంలో ఒకరహస్యం వుంది. శుద్ధమొద్దుస్వరూపమైన చల్ మోహన్ ప్యాసుకాగా అతను ఎందుకు ప్యాసుకాలేదు? ఆ రహస్యమేమిటో మేస్తూరు పాపన్న పంతులే ఒయటపెట్టాడు. అదేమిటంటే, చల్ మోహన్ చక్కగా కాపీ కొట్టాడు. శేషు మాత్రం మాస్తూరు చెప్పినా

కాపీ కొట్టలేదు. 'ఏరా! ఎందుకు కాపీ కొట్టలేదు?' అని అడిగాడు వెంకయ్య. 'మరే, అమ్మ కాపీ కొట్టగూడదని చెప్పింది' అన్నాడు శేషు. వెంకయ్య కొడుకు నిజాయితీకి సంతోషించాడు. లక్ష్యమైన వద్దన్నా వినకుండా చదువు మానిపించి, పొలం పనిలో ప్రవేశపెట్టాడు.

కాలచక్రం గిర్తున తిరిగింది. పిల్లలు పెరిగి పెద్దవాళ్ళయ్యారు. పెద్దవాళ్లు ముసలివాళ్ళయ్యారు. వెంకయ్య సంసారం నిశ్చయంగా పచ్చతోరణంగా వుంది. పెద్దకొడుకు శేషుకు పెళ్ళయింది. ఇద్దరు పిల్లలు. ఇంట్లో పెత్తనం అతనిదే. చిన్నకొడుకు శేఖర్, బావ చల్ మోహన్ ఇద్దరూ పట్నంలో చదువుతున్నారు. శేఖర్ చదువు పూర్తికాగానే తన మేనకోడలు సుశీలను కోడలుగా తెచ్చుకుందామని కలలుగంటున్నాడు వెంకయ్య. తమ్ముడు సీమకువెళ్ళి పెద్ద చదువులు చదవాలని, హైకోర్టు జడ్జి కావాలని కలలుగంటున్నాడు శేషు. అందుకనే తమ్ముడు ఎంత డబ్బు కావాలంటే అంత పంపిస్తున్నాడు.

కాని, తానొకటి తగిస్తే దైవమొకటి తలిచాడు. పట్నంలో దురలవాటుకు లోనయ్యాడు శేఖర్. వనజ అనే ఒక సీతాకోకచిలుక వలలో చిక్కుకున్నాడు. అన్న ఎంత డబ్బు

వంపించినా, చాలని స్థితికి వచ్చింది. ఈ వార్త వెంకయ్యకు తెలిసింది. ఉళ్లో నగుబాట్లు పాలయ్యాడు. మనోవ్యాధితో మంచమెక్కాడు. చమటోడ్చి సంపాదించిన ఆస్తిలో ఒకటిగవ్వ దుర్వినియోగమైనా స్వర్గంలోకూడా తనకు శాంతిఉండదన్నాడు. భర్త మనశ్శాంతికోసం లక్షకమ్మ తన కన్నకొడుకును కూడా కాదని, సవతికొడుకు పేర ఆస్తంతా వ్రాయించింది. శేఖర్ కు పిల్లనిద్దామనుకొన్న సుబ్బారాయుడు ఇందుకు వ్యతిరేకించాడు. ఆస్తతా పెద్దకొడుకు పేర రాసి సుఖంగా కళ్లు మూశాడు వెంకయ్య.

వనజ వల్లోచిక్కిన బావశేఖర్ ను మాయోపాయంతో తప్పించాడు చల్ మోహన్. దెబ్బతో నిషాదిగిపోయి ఇంటికి చేరుకున్నాడు. అన్న ఎంతో చెప్పినా వినక అభిమానంతో చదువుమానేశాడు.

పెద్ద తలకాయ పోగానే కాపురంమీద కాకులువాలాయి. శేషు మామా, అత్తా, బావమరిది అంతా అల్లుడింట్లో తిష్టవేశారు. తల్లి దుర్బోధలతో శేషుభార్య జానకి మనసుకూడా మారింది. ఒక్క శేషుకుమాత్రం తల్లిపట్ల ప్రేమ తగ్గలేదు. ఇది గ్రహించిన అత్తమామలు అతనికి తెలియకుండా లక్షకమ్మను నానా హింసలు పెట్టి ఇంట్లోంచి వెళ్లెట్లు చేశారు. తల్లి వెళ్లి శేఖర్ తో

వేరేకాపురం పెట్టినందుకు చాల బాధపడ్డాడు శేషు. వాళ్లువేరే వెళ్ళినా సహాయం మాత్రం మానలేదు. ఇక్కడ శేషు అత్త మామలు ఇష్టమొచ్చినట్లు దోచుకోటం మొదలుపెట్టారు. అయితే వాళ్ల నిజస్వరూపం చల్ మోహన్ కు తెలుసు. అతడు మారు వేషంలో వాళ్ళ గుట్టువట్టు అన్నీ తెలుసుకొన్నాడు. తగిన సమయంకోసం కాచుకున్నాడు.

అటు శేఖర్ తల్లిని లక్షకమ్మ పెట్టు కుండా తిరుగుతున్నాడు. పాపం అతల్లికి, ఎక్కడికెళ్ళినా బాధలు తప్పలేదు.

సుబ్బారాయుడు, పాపన్న పంతులు మొదలైనవారి దుర్బోధలతో శేఖర్ అన్న మీదకు దొమ్మిగా బయలుదేరాడు. అతని కిష్టంలేకపోయినా వెళ్ళక తప్పింది కాదు. ఇది తెలుసుకొని లక్షకమ్మ మొదలైనవారు కూడా బయలుదేరారు.

ఆ దొమ్మిలో ఏం జరిగింది? శేఖర్ ఆస్తి అతనికి వస్తుందా? అన్నదమ్ముల కొట్లాట ఆపటానికి వెళ్ళిన లక్షకమ్మ ప్రయత్నం ఎంతవరకు ఫలించింది?

మిగిలిన కథ మా వెండితెరపై చూడండి !!

స వ తి కౌ డు కు - పా ట లు

పాట నెం.1

రచన : వై రాగి

పాడినది : ఘంటసాల ఓ పార్టీ

శేషు : ఈ దేశం ఆంధ్రులదేశంరా
ఇది వైకుంఠం కైలాసంరా
యిది భూతలస్వర్గం ఓరన్నా

కోరన్ : ఈ దేశం అన్నిటిలో మిన్నా

శేషు : గోదారి జలాలే పారాడా
కృష్ణమ్మ పొలాలా తారాడా
అహ, పచ్చని చేలే ఊగాడా

కోరన్ : మన జాతికి కొదవే లేదన్నా !

శేషు : యిటు కన్నుల హాయిగ మాగాణి
అటు మెట్ట పొలాల పూబోణీ
యిటు చల్ల నితోటా దొరసానీ

కోరన్ : మన దేశం రాణిర ఓరన్నా

శేషు : అరె శౌర్యంలోనా సింగాలు
అహ, అందంలోనా రోజాలూ
అరె యిక్కడ రాలే రతనాలూ

కోరన్ : మన ఆంధ్రుల సాటి లేరన్నా

శేషు : ప్రోహులకు గుండెలో గాలాలం
స్నేహితుల కంఠముల హారాలం
మీసాలు పెరిగిన మునగాళ్లం

కోరన్ : మా వాళ్లు రుడమా తిక్కన్నా
యిది భూతల స్వర్గం ఓరన్నా
మన దేశం అన్నిటిలో మిన్నా

పద్యం :

పాడినది : ఎ. పి. కొమల

సుశీల : కమలాక్షు నర్పించు కరములు కరములు

శ్రీనాథు వర్ణించు జిహ్వ జిహ్వ

సురరక్షకుని జూచు చూడ్కులు జూడ్కులు

శేషశాయికి మ్రొక్కు శిరము శిరము

విష్ణు నాకర్ణించు వీనులు వీనులు

మధుర దవిలిన మనము మనము

భగవంతు వలగొను పదములు పదములు

పురుషోత్తమునిమీది బుద్ధి బుద్ధి

దేవదేవుని జింతించు దినము దినము

చక్రహస్తుని బ్రకటించు చదువు చదువు

కుంభినీధవు జెప్పెడి గురుడు గురుడు

తండ్రి, హరిజేరుపనియెడి తండ్రి తండ్రి !

రచన : బైరాగి పాట నెం. 2 పాడినది : ఘంటసాల, సుశీల

శేషు : నయనాల నీలాలలో, నీవే కదా జాబిలి :
నా నయనాల నీలాలలో నీవేకదా నా చెలి
కనుపాపలోనే, నిను దాచినానే నీవే నా జాబిలి !

జానకి : నా నయనాల నీలాలలో నీవేకదా జాబిలి

మేఘాలతేలే ఈ వెన్నెలా
నాలోని నెయ్యాల - సయ్యాటలా
తొలినాటి హాయి - తలపోయు రేయి
కులికె లోలోపలా !

శేషు : నానయనాల నీలాలలో -
నీవేకదానా చెలి

అకాశ మేలే ఈ వెన్నెలా
ఈ రేయి ఈ హాయి కాదా కలా

కరిగాయి రాలే విరిసాయి పూలే

ఒలికి ఈ వెన్నెలా

ఇద్దరు : నా నయనాల నీలాలలో నీవేకదా జాబిలి !

పాట నెం. 3

రచన : బైరాగి పాడినది : ఘంటసాల, జమునరాణి & పార్వీ

శేఖర్ : అరె పాలపొంగులా వయసేమో
నీ లేత చెంపలా తళుకేమో

నీ సోగకన్నులా సొగసేమో
నా గుండెల్లోన ఈ గుబులేమో
అహా ! వారెవా మరదలా -
వారెవా మరదలా

కోరన్ : మరదలోయ్, మరదలోయ్,
మరదలోయ్

సుశీల : అరె కోడెత్రాచులా వయసేమో
నీ కోర మీసముల సొగసేమో
నీ కొంటె చూపులా పొగరేమో
నా గుండెల్లోన ఈ బెదురేమో
అహా ! ఏమయో మామ రూ - ఏమయో మామయ్యా

కోరన్ : మానుయ్యో, మామయ్యా, మామయ్యో
చల్ మోహన్ : అరె దొండపండులా పెదవేగో

నీ బొండుమల్లెలా నవ్వేమో
నీ కండ చక్కెరా పలుకేమో
నా గుండెల్లోన ఈకలకేమో
హూయ్ ! వారెవా మరదలా -
వారెవా మరదలా

కోరన్ : మరదలోయ్, మరదలోయ్,
మరదలోయ్

లలిత : నీ మూగనోములా బాసేమో

ఆ దొంగ చూపులా ఆశేమో - హెళాయ్ వింతవింతగా సైగేమో
నా కింతలోన ఈ సిగ్గేమో

హెళాయ్ ! ఏమయో మామయ్యో ఏమయో మామయ్యో
కోరన్ : మామయ్యో, మామయ్యో, మామయ్యో

రచన : బై రాగి పాట నెం. 4 పాడినది : మాధవపెద్ది. రమ

చల్ మోహన్ : ఏమి సొగసు ఆహా - ఏమి వగలు ఓ హెళా

నిన్ను లవ్ చేసానే నేను - ఒయారి లలితా

లలిత : చాలు చాలా పోవోయ్ - నీవు మోసగాడివోయ్

నీకూ నాకేమి లవ్వోయి - కిలాడి మోహనా

చల్ మోహన్ : ప్రేమంటే ఒక రోగమనీ - ఆ నేమే హడలన్నావ్
డాము పేము నే పూలు నయానే -

నీ మాటలు విన్నా

నీవు ఏమీ కోశావే - నన్నూ వల్లో వేశావే

నిన్ను లవ్ చేశానే నేను ఒయారి లలితా.

లలిత : నీటుగ సూటూ బూటూ హేటూ మెదిలితె ఇంగిలిపీసూ
యింజనీరింగు పేరిట బాబూ - అయింది కొంప కళాసు
నీవు లవ్వే నేర్చావా - లవ్వా ఆటను నొన్నావా
నీకూ నా కేమి లవ్వోయి కిలాడి మోహనా.

చల్ మోహన్ : హెళాల్లోత్తం లోకానికి - నేనే టోపీ వేశానే
నా కేమిటి, నా బాబుకె నీవు టోపీ వేశావే

నన్నూ మించినదానవే నీవు బలే జాణవే

నిన్ను లవ్ చేశానే నేను ఒయారి లలితా,

లలిత : మై డియ్యర్ సాధూ, నీ బాబుకు కట్నం కావాలోయ్

లచ్చల మూటలు తెచ్చిపడేసే కోడలు కావాలోయ్

పెళ్ళి పేరే ఎత్తావా - తన్నిలు తింటావోయ్ బావా

నీకూ నాకేమి లవ్వోయ్ కిలాడి మోహనా॥ ఏమి సొగసు॥

॥చాలు చాలు॥

రచన : బై రాగి పాట నెం. 5 పాడినది : ఘంటసాల, జానకి

చల్ మోహన్ : స్పస్పస్పసారే, గ్లగ్లగ్లగారే, నీవు రంగులరాణివే

వనజ : ప్పప్పప్ప మామా, మ్మమ్మమ్మ

పామా నీవు యమరాజువే

చల్ మోహన్ : కొమ్మరో నేనూ -

తిమ్మనుగానూ -

బొమ్మలాడించే బ్రహ్మనే

వనజ : బ్రహ్మలకైచా రిమ్మెత్తించే -

కమ్మని ముద్దుల గుమ్మనే స్పస్పస్పసారే॥

చల్ మోహన్ : హద్దిరబన్నా

అన్నలమిన్నా - మాయలు నేర్చినదానవే

వనజ : హైసరబన్నా - ఓ హనుమన్నా -

మాటలు నేర్చినవాడవే ॥స్పస్పస్పసారే॥

రచన: బైరాగి పాట నెం. 6 పాడినది: జానకి

వనజ : జరగైరో అరే ఓ సేట్ జీ
దొరగారూ, సలాం చేస్తాం జీ
అయయ్యో - అయయ్యో - అయయ్యో
రేపీ మజా రాదురా - డే కుషీ చేయరా
ఈ రోజూ, ఈ తాజూ, ఈ రోజే బాబూ
సేట్ : వారెవా మార్దియా ప్యారీ

వనజ : అందం బలే మోజురా - ఆనందం ఒకే రోజురా
నా ఆందం - నీ చందం - ఆనందం బాబూ

సేట్ : హాయ్, హాయ్, క్యాబాత్ హై ప్యారీ

వనజ : భామ బలే పూవురా - నీప్రేమ తొలి తావిరా
ఈ పూవూ, ఈ తావీ, ఈ వేళే బాబూ

సేట్ : హాయ్, హాయ్ లూట్ లియా ప్యారీ

రచన : బైరాగి పాట నెం. 7 పాడినది : ఘంటసాల

అమ్మా! అమ్మా!

నీ ప్రాణమే పోసినావే, కనుపాపలా కాచినావే
పసివాని హృదయాలయాన దైవానివై వెలసినావే
ఎడబాటు కడసారి దీవెనా? అమ్మా! అమ్మా!
కొరనోములే నోచినానో, పొరబాటులే చేసినానో

కరవాయె నీ నీడకూడా, దరిజేరగా నోచుకోనో
ఎ:బాటె కడసారి దీవెనా? అమ్మా! అమ్మా!
నీ బండి చక్రాలక్రిందా, నా గుండెలే పరచనైతీ
ఈ మొండి పాణాలు పోకా, పెనుబండలా నిలచిపోతీ
నా ఆశలే కోలుపోతీ! అమ్మా! అమ్మా!

రచన: బైరాగి పాట నెం. 8 పాడినది: సుశీల

ఆనాటి హాయి - ఏమాయెనో
ఈనాడు ప్రేమా - విషమాయెనో
హృదయాలు దూమాయె -
మురిపాలు తీరిపోయె
తొలినాటి ఆశలన్నీ కలలాయెనో || ఆనాటి
బ్రతుకే ఎడారి ఆయె - దరిజేర భారమాయె
కనుదోయి నీరుకూడా కరవాయెనో ||

రచన : బైరాగి పాట నెం. 9 పాడినది : పి. బి. శ్రీనివాస్

నాలో నిండే చీకటి - చీకటి ఈ జగానా
నా ఆశల సమాధిపైనా - లేదే దీపమైనా
కోరికలే కలలాయె - కలలన్నీ శిలలాయె
దీవెనలే శాపముగా - మారిపోయేనా!
వేడుకలే కతయె - కతలన్నీ వెతలాయె
జీవితమే శోకముతో - తీరిపోయేనా || నాలో నిండే ||

తారాగణం :

ఎన్. టి. రామారావు, రేలంగి, గుమ్మడి, బ్రహ్మం, చదలవాడ, సి. ఎస్. ఆర్., బాలకృష్ణ, వంగర, బాబూరావు, సుబ్రహ్మణ్యం, జానకి, గిరిజ, వాసంతి, హేమలత, ఉదయలక్ష్మి, లక్ష్మీకాంతమ్మ, రాజరత్నం, సి. లీల.

తెక్నిషియన్లు :

రచన	: బైరాగి
కళ	: ఆర్. జయరామరెడ్డి
ఛాయ	: కె. జానకీరామ్
కూర్పు	: కె. సత్యన్నారాయణ
సంగీతం	: సి. హెచ్. సత్యం
పర్యవేక్షణ	: టి. వి. రాజు
డ్యాన్సు	: వి. జె. శర్మ
ప్రొడక్షన్ మేనేజర్లు	: కె. ఆనందమోహన్, యు. సుబ్బారావు
రికార్డింగ్	: వి. శివరామ్, బి. యవ్.సి.
మేకిప్	: పీతాంబరం
స్టిల్స్	: వృషభేంద్రయ్య
దుస్తులు	: బోదులు, జి. వెంకట్రావ్

సహాయకులు :

డైరెక్టర్	}	కె. రామనరసింహారావు.
కళ		సుధాకర్ నండ్లూరి,
కూర్పు		జి. మాణిక్యాలరావు
సంగీతం		జె. సూర్యనారాయణ
మేకప్		పి. సత్యానందం
		పి. కృష్ణమూర్తి, ఎ. ఆప్పలరాజు
		వేణు, గంగాధరం

స్టూడియోస్ : విజయ - వాహిని - వీనస్

కథ, స్క్రీన్ ప్లే అండ్ డైరెక్షన్ :

వై. రంగారావు

నిర్మాతలు :

నవీన చిత్ర, మద్రాసు - 17.